

Kedves ballagó Diákjaink!

A Piarista Rend számára különösen fontos az idei esztendő: jubileumi év ez, vagyis az örvendezésnek, az ünneplésnek az ideje. A kezdeteinket ünnepeljük, s örvendezünk Isten gondviselő jósága felett. Négyszáz évvel ezelőtt alapította meg Kalazanci Szent József a piarista szerzetes közösséget. Tette ezt azért, mert elszántan akarta, hogy az a nagy kincs, amelyet a szegények számára nyitott piarista iskola jelent, s amelyet ő úgy ismert fel, mint Istentől kapott ajándék az egyház és a társadalom javára, elszántan akarta, hogy ez a nagy kincs fennmaradjon a következő nemzedékek számára is.

Ballagásotok, vagyis az alma matertől, s így kedves osztálytársaitoktól, tanáraitoktól, diáktársaitoktól való búcsúzástok ideje e jubileumi évre esik. Jubileumi ballagás ez a mai. Hogyan is kapcsolódik össze a búcsúzásnak s egyszerre az életetek következő szakaszába való átmenetnek ez a mai gesztusa és a jubileumi évforduló; az, ami ma Veletek történik, s az, ami négy évszázaddal ezelőtt történt?

E sorokat írva felidézem az idei tanévben az iskoláinkban tett látogatásaimat, amikor kerestem a lehetőségét, hogy találkozam egy-egy végzős osztállyal, vagyis Veletek. Beszélgetéseink emléke s arcaik itt vannak előttem s bennem.

Kalazanci Szent József rendalapító tette a közösség erejét mutatja. Igazán nagy dolgokat egymással összekapcsolódó emberek tudnak hordozni. Az elmúlt években köztetek is érlelődött az összetartozás tapasztalata: tudjátok, mi a bizalom, s mit jelent közösen lendülni egy szép, értékes célért. Sokan megtapasztaltátok, hogy a piarista közösség tágasabb az iskolátok kereteinél: összekapcsol más iskolák diákjaival s országhatárokon is átível. Kívánom, hogy találjatok mindig élő és éltető közösségre, sőt legyetek Ti magatok ennek a közösségnek építői mások javára is.

Kalazancius atyánk felismerte az ajándékot, amelyet Isten számára, vagy pontosabban fogalmazva általa sokak számára készített. Nyitott lelkű keresés, imádságos mérlegelés segítette útján. Kedves Ballagóink, tudom, hogy Ti is keresitek, mire adjátok oda az életeteket; mi az értelme mindannak, amit éltek és tesztek; mi „méltó” igazán arra, hogy életetek célja legyen. Arra bátorítalak Benneteket, hogy ne érétek be kevéssel, figyeljetek érzékenyen a környezeteteket, a szívetek s ezeken keresztül Isten hangjára. Ajándékot hordoztok, ajándék vagytok mások, sokak számára.

Azt is tudjuk, hogy Kalazanci Szent József élete nem diadalmenet volt, sok konfliktus, kudarc és szenvedés is kísérte rendalapító életét. Nem voltak érthetőek ezek, mégis épp ezek között fedezte fel Urának, Jézus Krisztusnak különös közelségét, aki szenvedése során már osztozott

ezekben a tapasztalatokban. Kedves Fiúk és Lányok, a nálunk töltött évek során nagyon fontos volt számunkra, hogy segítsünk Benneteket az Istennel, Jézus Krisztussal való találkozásokban. Így teljes a pedagógiai munkánk, így van értelme a piarista iskolának. Szívből kívánom, hogy az elvetett mag szárba szökkenjen, s életek eseményeiben – örömben és fájdalomban egyaránt – tudjatok találkozni Ővele, aki szelíden, irgalmasan és szeretettel jelen van és vezet minket.

Kedves Fiúk és Lányok, kedves ballagó Diákjaink, hálás vagyok azért, hogy az elmúlt években összekapcsolódott az életünk a piarista világban. Köszönöm Szüleiteknek, hogy ránk bíztak Benneteket e fontos időszakban, s Veletek együtt mondok köszönetet osztályfőnökeiteknek, tanáraitoknak, akik kísérték ezen az úton.

Isten áldjon Benneteket, szeretettel és jubileumi áldással búcsúzom:

Labancz Zsolt
tartományfőnök

Budapest, 2017. május 5.